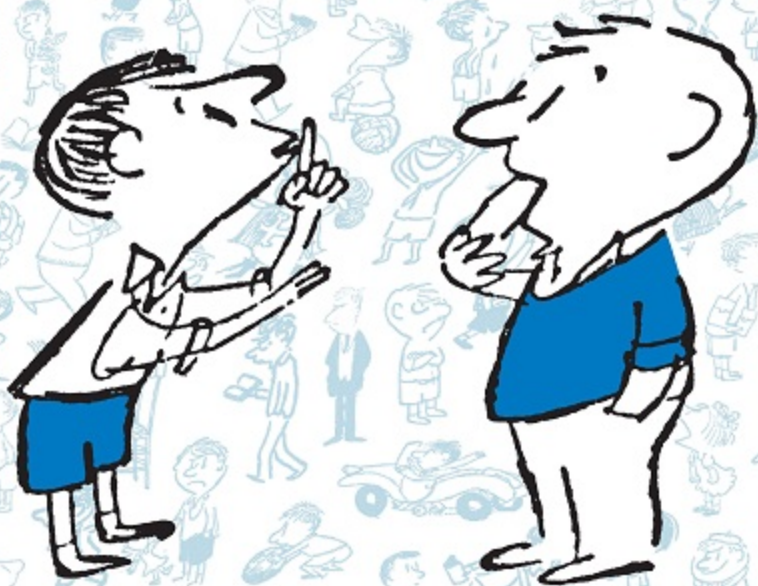

Gosciny Sempé

Malý Mikuláš zasa vystrája

Malý Mikuláš zasa vystrája

Malý Mikuláš zasa vystrája

Pôvodný názov: Les bêtises du Petit Nicolas

© 2014 IMAV éditions/Goscinny – Sempé

Pôvodné francúzske vydanie 1964

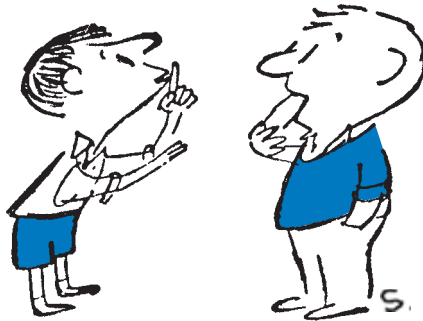
Preklad © Beata Panáková 2021

Slovenské vydanie © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2021

ISBN 978-80-556-5006-7

René Goscinny
Jean-Jacques Sempé

Malý Mikuláš zasa vystrája

sloart

Mikuláš

Je super!

Lotar

Najhorší žiak z triedy.
Keď ho učiteľka vyvolá,
vždy má po prestávke.

Aurel
Môj najlepší kamarát.
Je tučný a stále sa
napcháva.

Alojz

Najlepší žiak z triedy
a učiteľkin miláčik,
my ho veľmi radi nemáme.

Kazimír
Má veľmi bohatého ocka,
ktorý mu kupuje všetko,
na čo si spomenie.

Rafael

Má písťalku a jeho ocko
je policajt.

Hugo
Je veľmi silný a rád
rozdáva údery päšťou
rovno do nosa.

Izidor

Strašne rád hrá guľôčky
a je fakt dobrý, skoro nikdy
neminie jamku.

Julinka
Je veľmi fajn, neskôr sa
s ňou asi ožením.

Mama

Som rád doma, keď prší
a máme návštevu, lebo mama
vtedy prichystá na olovrant
kopu dobrôt.

Ocko

Odchádza z práce
neskôr ako ja zo školy,
ale nemá domáce úlohy.

Pán Bledur

To je náš sused.
Radi sa s ockom prekárajú.

Stará mama

Je veľmi dobrá,
dáva mi kopu darčiekov
a srdečne sa smeje
na všetkom, čo poviem.

Učiteľka

Je náramne milá a pekná,
pokiaľ nerobíme veľké hlúposti.

Bujón

To je náš vychovávateľ, voláme ho
tak preto, lebo stále hovorí: „Pozerajte sa
mi do očí.“ A oká sú aj v bujóne.
Vymysleli to veľkí žiaci.

Obsah

Dozor má pán Parimucha.....	9
Tresk!	17
Bojkot	23
Hrad	31
Cirkus	39
Jablko	45
Ďalekohľad.....	53
Trest	61
Strýčko Eugen.....	69
Kolotoče.....	77
Povinnosti.....	85
Čľap-čľap.....	93
Slávnostný obed	101
Jablkový koláč.....	109
Večerné varovanie.....	117
Dávam kopu darčekom.....	125
Biografia a bibliografia.....	134

Dozor má pán Parimucha

Cez veľkú prestávku sme vyšli na školský dvor a Bujón, to je náš vychovávateľ, nám dal rozchod, no ešte predtým povedal:

„Pozerajte sa mi všetci do očí! Musím niečo súrne zariadiť v riaditeľni, takže na vás bude dozerať pán Parimucha. A vy sa budete láskavo správať slušne, budete poslúchať a nebudete ho hnevať. Jasné?“

Potom Bujón položil pánovi Parimuchovi ruku na plece so slovami:

„Držte sa, drahý Parimucha!“

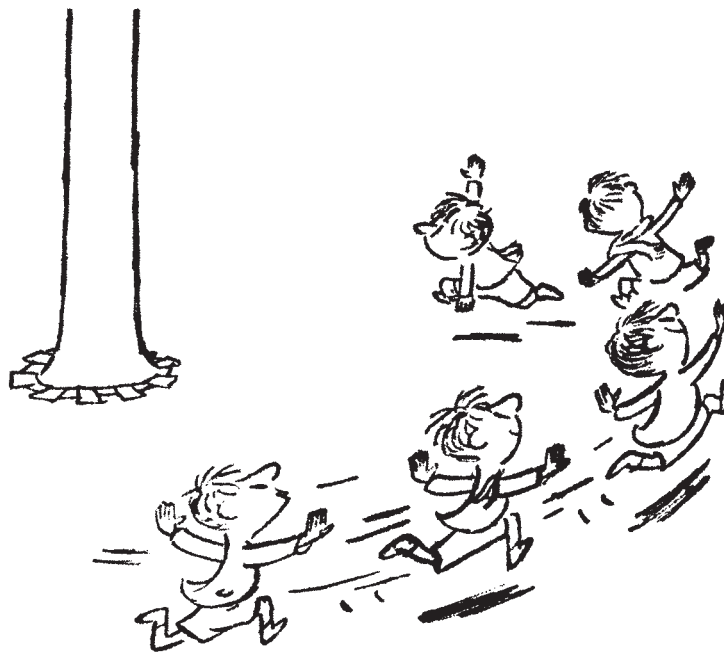
A odišiel.

Pán Parimucha na nás pozrel akosi vystrašene a slabým hlasom zavelil:

„Rozchod!“

Pán Parimucha je nový vychovávateľ, ešte sme mu nestihli vymyslieť nejakú vtipnú prezývku. Je oveľa mladší ako Bujón, vyzerá, ako keby aj on len nedávno vyšiel zo školy. Dnes má na nás cez prestávku dozerať sám prvý raz.

„Na čo sa budeme hrať?“ nadhodil som.

„Čo keby sme sa hrali na lietadlá?“ navrhol Hugo.

Nikto tú hru nepoznal, a tak nám vysvetlil: Rozdelíme sa na dva tábory, na priateľov a na nepriateľov, a budeme lietadlá. Budeme lietať s rozpaženými rukami a hlasno vrčať, a budeme sa snažiť dávať nepriateľom podnožky. Keď spadnú, ich lietadlá

sú zostrelené, čiže prehrajú leteckú bitku. Hra sa nám všetkým zapáčila a najmä nehrozilo, že by sme kvôli nej mohli mať neprijemnosti.

Hugo prevzal velenie:

„Tak dobre, ja teda budem náčelníkom priateľov, budem kapitánom Williamom, vo filme, čo som videl, raz-dva porazil všetkých nepriateľov, ra-ta-ta-ta-ta, a zrazu ho zákerne zostrelili, ale vlastne sa mu nič nestalo, len išiel do nemocnice, ako ja so slepým črevom, vyliečil sa a znova išiel bojovať proti ďalším nepriateľom a nakoniec zvíťazil. Bol to výborný film.“

„A ja budem Guynemer,“ vyskočil Cyprián. „On je zo všetkých najšikovnejší.“

„A ja budem Michel Tanguy,“ vyhlásil Lotar. „Čítal som o ňom cez hodinu pod lavicou kreslený seriál v časopise Pilot; jeho lietadlo malo v jednom kuse havárie, ale on vždy vyviazol, lebo je skvelý letec. A nosí parádnu uniformu.“

„Ja budem Buffalo Bill,“ zahlásil Kazimír.

„Buffalo Bill nebol letec, ale kovboj, ty somár!“ zahriakol ho Hugo.

„No a čo, kovboj nemôže pilotovať lietadlo?“ odvrkol Kazimír. „A teraz mi zopakuj, čo si povedal!“

„Čo som povedal? No čo som povedal?“ pýtal sa Hugo.

„No, že som somár,“ odpovedal mu Kazimír.

„Aha, áno. Si somár,“ potvrdil Hugo.

A začali sa biť. Pribehol pán Parimucha a obidvoch poslal do kúta. Nato Hugo aj Kazimír rozťahli ruky, vyštartovali do kúta a pritom z plného hrdla vrčali.

„Predbehol som ťa, Buffalo Bill!“ hulákal Hugo.

Pán Parimucha sa za nimi pozeral a šúchal si čelo.

„Hej, chalani,“ vravím, „keď sa budeme biť, dopadne to ako vždy, nestihneme sa cez prestávku zahrať.“

„To je pravda,“ súhlasil Izidor. „Tak začnime, rozdeľme sa na priateľov a nepriateľov.“

Samozrejme, ako vždy, nikto nechcel byť nepriateľom.

„Tak teda budeme všetci priatelia,“ povedal Rafael.

„Ale proti priateľom predsa nemôžeme bojovať,“ namietol Lotar.

„Prečo nie?“ zdvihol plecيا Cyprián. „Budeme lepší priatelia a horší priatelia. Aurel, Mikuláš a Lotar budú horší priatelia, Rafael, Izidor a ja budeme lepší priatelia. Tak poďme!“

Rafael, Izidor a Cyprián sa rozbehli s vystretými rukami: „Vrrrr, vrrrr.“

„Tak čo, chalani,“ zakričal Cyprián, „hráte, alebo nehráte?“

„My nechceme byť horší priatelia,“ vravím.

„Nebláznite, chalani,“ dohovárал nám Rafael. „O chvíľu je po prestávke a kvôli vám sa ani nezahráme!“

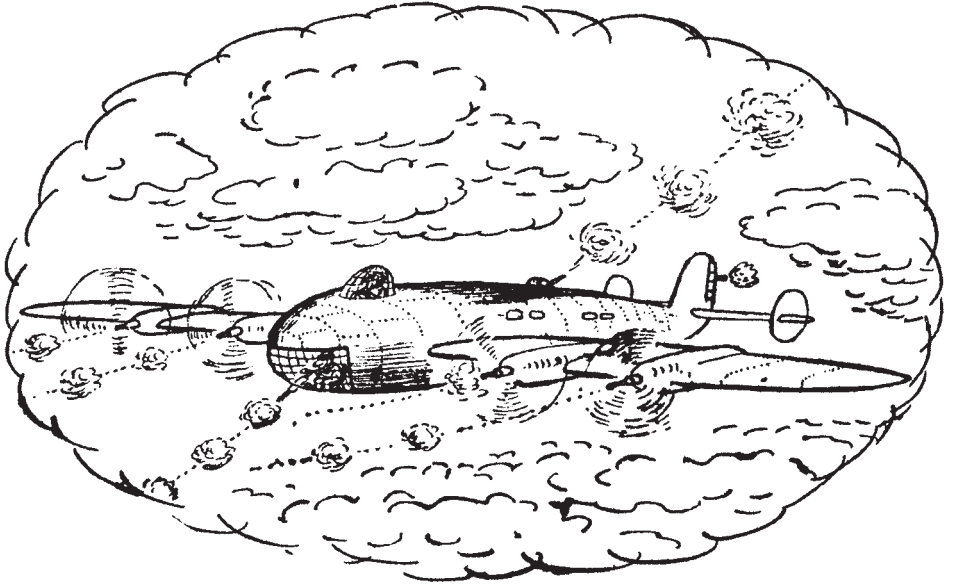
Nato mu Lotar povedal:

„Dobre, budeme hrať, no horší priatelia budete vy.“

„Šibe ti?“ zvolal Cyprián.

„To sa uvidí, komu šibe!“ zvrieskol Lotar a vyrázil za Cypriánom. Ten s piskotom vyletel s rozťahnutými rukami.

Tak aj Lotar rozťahol ruky, začal vrčať a vykrikovať „ra-ta-ta-ta-ta“, ale Cypriána nedohonil, lebo on fičal ako tryskáč na

dlhokánských nohách s veľkými špinavými kolenami. A Rúfus s Joachimom sa s rozťahnutými rukami rozbegli za mnou.

„Guynemer kontrolnej veži, Guynemer kontrolnej veži,“ hlásil Rafael, „dostal som zásah. Vrrrr!“

„Guynemer som ja!“ zakričal Cyprián, keď prefičal okolo nás. Za päťami mal Lotara, ten rapotal „ra-ta-ta-ta-ta“, ale stále sa mu nedarilo Cypriána dosiahnuť.

Aurel trčal pri plote, krútil sa dokola a pohmkával s jednou natiahnutou rukou, lebo druhú potreboval na iné – držal v nej lekvárový chlieb. Hugo a Kazimír lietali s rozpaženými rukami a pokúšali sa jeden druhému podložiť nohu.

„Si zostrelený!“ kričal Lotar na Cypriána, „zostrelil som ťa samopalom, ra-ta-ta-ta, musíš ísť k zemi, ako v tom filme, čo včera dávali v telke!“

„Žiadne také!“ ohradil sa Cyprián, „netrafil si ma, a ja na teba teraz namierim radar!“

Cyprián urobil v behu bleskovú otočku, aby namieril radar, a vtom bác! vrazil do pána Parimuchu.

„Dávaj pozor,“ napomenul ho pán Parimucha. „Aj vy ostatní, podťte sem.“

Prišli sme k nemu a pán Parimucha sa nás opýtal:

„Už nejaký čas vás pozorujem, čo to vlastne stvárate?“

„Akože čo?“ opýtal som sa.

„Toto,“ povedal pán Parimucha, rozbehol sa s rozpaženými rukami, hvízdal, vrčal, kričal „ra-ta-ta-ta“ a potom zastal pred Bujónom a riaditeľom, ktorí práve vyšli na dvor a vypliešťali naňho oči.

„Ako som vravel, pán riaditeľ, obávam sa, že ešte nie je dostatočne zocelený,“ povedal Bujón.

Riaditeľ vzal pána Parimuchu za ruku, ktorú mal ešte stále natiahnutú, a dohováral mu:

„Vráťte sa na zem, môj milý, porozprávame sa a všetko bude zasa v poriadku.“

Nasledujúcu prestávku na nás dozeral Bujón.

Pán Parimucha odpočíval v ošetrovni. Škoda, lebo keď sme sa začali hrať na ponorky s jednou rukou vzpaženou ako periskop, Bujón nás hneď všetkých poslal do kúta.

A to sme nestihli vystreliť ani jedno jediné torpédo!

